

Arhanghel

Erw Magdo

Tu, cu bucele tale lungi, rostogolești foița de aur,
Umplând transparenta ignoranței cu calm,
Alunecând ușor culori și forme pentru tezaur.
Tu, smerenie, surâsul cald și blând ți-e psalm.

Ferestrele dintre dimensiuni îți arată variante
De formule, structuri, posibilități determinante,
Contribuie în hologramă cu trăiri cvasi reale.
Scânteiem percepții peste tot prin universuri.

Un gând, o faptă, o șoaptă, o respirație distanță,
Pleoapele-nchise și lasă tot, dă drumul la ață,
Fără noduri și control, fără așteptări de la rol,
Căci sunt doar vise orișunde, regizate de noi.

Cu aripi ca omoplați, omul ar fi plat fără credință,
Așa-i e dat să lumineze, devine divină ființă.
Orișicine vrea și poate a se trezi în paradisul
Proiectat pentru pace și iubire, iradiind abisul.